

F. t. l. om ydelse af ekstraordinær brændselshjælp til arbejdsløshedsforsikrede.

Som følge af at brændselshjælpen efter arbejdsløshedslovens § 15, stk. 9, kun reguleres hvert års 1. april, har denne prisstigning ikke kunnet påvirke understøttelsessatserne i indeværende fyrringssæson, og det er derfor fundet rimeligt, at arbejdsløshedskasserne får adgang til at yde en ekstraordinær brændselshjælp til de mere langvarigt arbejdsløse.

Der stilles under hensyn hertil forslag om, at en arbejdsløshedskasse kan træffe bestemmelse om, at der til medlemmer, som i tidsrummet fra 1. oktober 1955 til 31. marts 1956 har været afkontrolleret som ledige for mindst 80 dage, som tillæg til understøttelsen ydes en ekstraordinær brændselshjælp af samme størrelse som den ordinære brændselshjælp, der ifølge arbejdsløshedslovens § 15, stk. 9, kan ydes efter 40 dages ledighed indenfor samme tidsrum. Bestemmelsen er iøvrigt affattet i lighed med arbejdsløshedslovens § 15,

stk. 9, hvoraf bl. a. følger, at det fornødne antal afkontrollerede dage skal udfindes efter samme regler som for den ordinære brændselshjælp.

På grundlag af statistikken over det antal medlemmer, der har oppebåret brændselshjælp i vinteren 1954—55, og ledigheden i nævnte halvår sammenholdt med den i indeværende vinterhalvår allerede konstaterede og for resten af perioden anslåede ledighed, har man skønsmæssigt beregnet kassernes udgifter til ekstraordinær brændselshjælp i henhold til forslaget til ca. 10 mill. kr.

Da en del kassers økonomi ikke vil tillade dem at afholde udgifterne til den ekstraordinære hjælp, foreslås det, at der til hel eller delvis dækning af en anerkendt arbejdsløshedskasses udgifter til ekstraordinær brændselshjælp af statskassen stilles et beløb af indtil 8 mill. kr. til rådighed for socialministeren til fordeling mellem vanskeligt stillede arbejdsløshedskasser.